

2) Vai iepriekš minētās tiesību normas, ņemot vērā arī Universālā pakalpojuma direktīvas 3. panta 2. punktu, apstākļos, kad uzņēmums ir izraudzīts saskaņā ar Universālā pakalpojuma direktīvas 8. panta 1. punktu saistībā ar šīs direktīvas 5. panta 1. punkta b) apakšpunktu (visaptverošs telefona uzziņu dienests) — bez pienākuma sniegt šādu pakalpojumu tieši galalietotājiem, dalībvalstīm ļauj uzlikt šādam izraudzītam uzņēmumam specifiskus pienākumus:

- a) uzturēt un atjaunināt visaptverošu datubāzi ar abonentu informāciju un
- b) padarīt pieejamu mašīnlasāmā formā visaptverošas un regulāri atjauninātas abonentu informācijas datubāzes saturu jebkurai personai, kas vēlas sniegt publiski pieejamus telefona uzziņu dienesta pakalpojumus vai abonentu sarakstus (neatkarīgi no tā, vai šādai personai ir nodoms sniegt visaptverošu telefona uzziņu dienesta pakalpojumus galalietotājiem), un
- c) sniegt šādai personai [piekļuvi] datubāzei ar noteikumiem, kas ir taisnīgi, objektīvi, izmaksām tuvināti un nediskriminējoši?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (universālā pakalpojuma direktīva) (OV L 108, 51. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) (OV L 108, 33. lpp.).

(³) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva) (OV L 108, 21. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 14. janvārī — Eiropas Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-24/10)

(2010/C 63/64)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — M. Karanasou-Apostolopoulou un G. Braun)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Direktīvu 2006/46/EK (¹), ar ko groza Padomes Direktīvas 78/660/EEK attiecībā uz noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem, 83/349/EEK attiecībā uz konsolidētajiem pārskatiem, 86/635/EEK par banku un citu finanšu iestāžu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem un 91/674/EEK par apdrošināšanas uzņēmumu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem, vai, jebkurā gadījumā, nepaziņojot par šo aktu pieņemšanu Komisijai, Grieķijas Republika nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas 2006/46 transponēšanai valsts tiesiskajā regulējumā beidzās 2008. gada 5. septembrī.

(¹) OV L 224, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 18. janvārī iesniedza Korkein hallinto-oikeus (Somija) — Bureau National Interprofessionnel du Cognac/Oy Gust. Ranin, Patentti- ja rekisterihallituksen valituslautakunta

(Lieta C-27/10)

(2010/C 63/65)

Tiesvedības valoda — somu

Iesniedzējtiesa

Korkein hallinto-oikeus

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Bureau National Interprofessionnel du Cognac

Atbildētājas: Oy Gust. Ranin, Patentti- ja rekisterihallituksen valituslautakunta

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai novērtējot preču zīmes, kurā ir ar šo regulu aizsargāta ģeogrāfiskas izcelsmes norāde un kuras reģistrācijas pieteikums tika iesniegts 2001. gada 19. decembrī, un kura tika reģistrēta 2003. gada 31. janvārī, reģistrācijas nosacījumus, ir piemērojama Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 15. janvāra Regula (EK) Nr. 110/2008 ⁽¹⁾ par stipro alkoholisko dzērienu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1576/89 (turpmāk tekstā — "Regula Nr. 110/2008")?
- 2) Ja atbilde uz 1. jautājumu apstiprinoša, vai preču zīme, kurā cita starpā ir ar Regulu Nr. 110/2008 aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde vai šāda norāde sugas vārda vai tulkojuma formā un kura ir reģistrēta alkoholiskiem dzērieniem, kuri tostarp attiecībā uz to ražošanas metodi un alkohola daudzumu neatbilst prasībām, kas noteiktas attiecīgās ģeogrāfiskās izcelsmes norādes izmantošanai, ir jānoraida kā pretrunā esoša Regulas Nr. 110/2008 16. un 23. pantam?
- 3) Neatkarīgi no tā, vai atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai noraidoša, vai 2. jautājumā aprakstītā veida preču zīme ir uzskatāma par tādu, kas var maldināt sabiedrību, piemēram, attiecībā uz preču vai pakalpojumu īpašībām, kvalitāti vai ģeogrāfisko izcelsmi, kā tas norādīts 3. panta 1. punkta g) apakšpunktā Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmajā direktīvā 89/104/EEK ⁽²⁾, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, šobrīd Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Direktīva 2008/95/EEK ⁽³⁾, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (Kodificēta versija) (turpmāk tekstā — "Direktīva 89/104/EEK")?
- 4) Neatkarīgi no atbildes uz 1. jautājumu, vai, pamatojoties uz Direktīvas 89/104/EEK 3. panta 2. punkta a) apakšpunktu, dalībvalsts ir noteikusi, ka preču zīme netiek reģistrēta vai, ja tā ir reģistrēta, tiek atzīta par spēkā neesošu, ja preču zīmes izmantošana var tikt aizliegta saskaņā ar citu tiesisko regulējumu, kas nav attiecīgās dalībvalsts preču zīmju tiesiskais regulējums, vai saskaņā ar Kopienu tiesībām, ir jāuzskata, ka, ja preču zīmē ir elementi, ar ko pārkāpj Regulu Nr. 110/2008, pamatojoties uz kuriem preču zīmes izmantošana var tikt aizliegta, šāda preču zīme netiek reģistrēta?

Prasība, kas celta 2010. gada 22. janvārī — Eiropas Komisija/Igaunijas Republika

(Lieta C-39/10)

(2010/C 63/66)

Tiesvedības valoda — igauņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — R. Lyal un K. Saaremäel-Stoilov)

Atbildētāja: Igaunijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, savos tiesību aktos neparedzot, ka atbrīvojums no ienākuma nodokļa ir piemērojams tādiem nerezidentiem, kuru kopējie ienākumi ir tik zemi, ka tie būtu atbrīvoti no ienākuma nodokļa, ja tie būtu rezidenti, kas ir nodokļu maksātāji, Igaunijas Republika nav izpildījusi Līguma par Eiropas Savienības darbību 45. pantā un Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu 28. pantā paredzētos pienākumus;
- piespriest Igaunijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija saņēma sūdzību no Somijas Republikā dzīvojoša Igaunijas Republikas pilsoņa par Igaunijas Republikas izmaksātās pensijas aplikšanu ar ienākuma nodokli. Šis pilsonis apgalvoja, ka attiecībā uz viņa pensiju Igaunijas Republika nav piemērojusi nedz parasto rezidentiem paredzēto ar nodokli neapliekamo summu, nedz arī rezidentiem-pensionāriem paredzēto papildus ar nodokli neapliekamo summu.

Sūdzības iesniedzējs pusi savu ienākumu gūst kā pensiju no Igaunijas Republikas, bet otru pusi — kā pensiju no Somijas Republikas. Viņa ienākumi esot ļoti zemi un, ja viņš visus ienākumus gūtu vienā un tajā pašā dalībvalstī, tie ar nodokli tiktu aplikti zemākā apmērā, vai vispār nemaz.

No Tiesas pastāvīgās judikatūras izrietot, ka tiešo nodokļu piemērošana gan ir dalībvalstu kompetencē, tomēr dalībvalstīm šī kompetence ir jāīsteno saskaņā ar Eiropas Savienības tiesībām un jānovērš diskriminācija pilsonības dēļ.

⁽¹⁾ OV L 39, 16. lpp.⁽²⁾ OV L 40, 1. lpp.⁽³⁾ OV L 299, 25. lpp.